

Kız ve Tavşan

Çınar BİBER

Kız ve Tavşan

Çınar BİBER

Parlak bir sabah, Mia adında bir kız evinin yakınındaki uzun otların arasında seke seke yürüyordu. Kıvrıkcık koyu kahverengi saçları iki topuz halinde zıplıyor, hardal sarısı tulumu ise her adımında hışırdıyordu. Keşfetmeyi ve küçük hazineler aramayı çok severdi. Aniden bir çalının içinden gelen minik, korkmuş bir ciyıklama duydu. Mia durdu ve dikkatle dinledi.

Çalının arkasında küçük bir tavşan titriyordu. Krem beyazı tüyleri tozlanmış, gri lekeleri toprakla kirlenmişti. Uzun kulakları sarkmış, parlak koyu kahverengi gözleri korkmuş görünüyordu. Mia yavaşça dizlerinin üstüne çöktü. "Sorun yok, küçüğüm," diye fısıldadı. "Sana zarar vermeyeceğim." Tavşanın minik pembe burnu seğirdi ama kaçmadı.

Mia tavşanı nazıkçe kucağına aldı. Sıcak ve yumuşacıktı, neredeyse iki el büyüklüğündeydi. Onu kollarında eve taşıdı. "Güvenli bir yere ihtiyacın var," dedi. Evde yumuşak bir havlu buldu ve sessiz bir köşeye küçük bir yatak yaptı. Tavşan havluya burnunu soktu ve sonunda rahatladı. Mia gülümsedi. "Sana Yonca diyeceğim," dedi.

Yonca adlı tavşan meraklıydı. Mia'nın odasında zıplayarak her köşeyi keşfetti. Ama Mia bir şey fark etti. Yonca zıplamayı ve koşmayı çok seviyordu ama oda küçüktü. "Oynamak için daha çok alana ihtiyacın var," dedi Mia. Alet çantasını hatırladı. "Sana büyük, eğlenceli bir alan yapabilirim!" Biraz tahta ve tel almaya koştu.

Mia bir kâğıda plan çizdi. Bahçede geniş, zenginleştirilmiş bir alan yapacaktı. İçinde keşfedilecek tüneller, zıplayıp çıkılacak bir rampa ve sıcak bir saklanma yeri olacaktı. "Yardıma ihtiyacım olacak," dedi. Babası dışarı çıktı. "Bu harika bir fikir," dedi. "Hadi birlikte yapalım." Tahta, tel ve küçük bir çekiç topladılar.

Mia tahtaları dikkatle ölçtü ve kesti. Çivileri çakarken alet çantası kemerinde şingirdiyordu. Yonca güvenli bir yerden kulaklarını oynatarak izliyordu. "Burası senin yeni yuvan olacak," dedi Mia tavşana. "Her gün zıplayıp oynayacak alanın olacak." Karton bir borudan küçük bir tünel yaptı. Yonca zıplayarak yanına geldi ve burnunu tünele soktu.

Mia alıřırken gneř ısıtıyordu. Hafif eęimli bir rampa yaptı. Su iin kk bir havuz ve samanla dolu bir kutu ekledi. "Tavřanların saklanacak yerlere ihtiyaı var," dedi. Yuvarlak kapılı kk aħřap bir ev yaptı. Yonca ieri zıpladı ve bařını dıřarı uzattı. Mia gld. "řimdiden sevdin bile!"

Sonunda alan hazırđı. Yumuşak çimenler ve güneşli köşelerle büyük ve ferah olmuştu. Mia Yonca'yı içine koydu. Tavşanın burnu seğırdi. Biraz zıpladı, sonra biraz daha. Kısa süre sonra Yonca tünelden geçip rampaya tırmanarak koşuyordu. Mia ellerini çıırttı. "Ne kadar hızlısın!" diye sevindi.

Yonca yeni alanın her yerini keřfetti. Alak bir platforma zıpladı ve parlak gözlerle etrafına baktı. Mia imenlere oturup izledi. "Artık burası senin yuvan," dedi. "Her gün burada oynayabilirsin." Yonca yanına zıpladı ve Mia'nın eline burnunu dayadı. Mia içinde sıcak, mutlu bir duygu hissetti.

Her sabah Mia Yonca'yı ziyaret etti. Su kabını doldurdu, taze saman ve sebze verdi. "Günaydın, Yonca!" dedi. Tavşan onu karşılamaya zıplarken mavi kurdeleli tasmaları şingırdıyordu. Mia alanı temizledi ve yeni oyuncaklar ekledi. "Meşgul olacak şeylere ihtiyacın var," dedi. Dallardan ve kâğıttan bir top yaptı.

Bir gün Yonca huzursuz göründü. İleri geri zıplıyor, kulakları seğiriyordu. Mia dikkatle izledi. "Ne oldu, Yonca?" diye sordu. Sonra fark etti. Tünel artık çok küçüktü. Yonca büyümüştü! Mia gülümsedi. "Oynamak için daha çok alana ihtiyacın var," dedi. "Onu daha büyük ve daha güzel yapacağım."

Mia yine alet antasını getirdi. Daha uzun bir tnel ve daha yksek bir rampa ekledi. Saman balyalarıyla kk bir labirent yaptı. Yonca yeni tnelden zıplayarak geti, tasmaşı Őıngırdıyordu. "Bu ok eęlenceli!" diye gld Mia. YumuŐak kumla dolu bir kazma kutusu ekledi. Yonca mutlulukla kazdı, kumlar havaya uuŐtu. Mia mutlu tavŐana kıkırdadı.

Yonca yeni eklemeleri çok sevdi. Labirentte kořtu ve kumda kazdı. Mia yakında oturup kitap okudu. Bazen Yonca kucasına zıplayıp çenesine burnunu dayadı. "Sen benim en iyi arkadaşısın," diye fısıldadı Mia. Tavşanın kulakları dikildi ve minik burnu seğirdi. Mia yaptığı mutlu yuva için gurur duydu.

Mia evcil hayvanların hareket edip oynayacak alana ihtiyacı olduğunu öğrendi. Arkadaşlarına Yonca'dan bahsetti. "Tavşanların zıplayıp keşfedecek alana ihtiyacı var," dedi. Arkadaşları alanı görmeye geldi. Yonca'nın tünelden koşup kumda kazmasını izlediler. "Yonca'ya çok iyi bakıyorsun," dediler. Mia gururla parladı.

Birlikte oynamak hem Mia'yı hem Yonca'yı güldürdü. Her gün mutlu anlar paylaştılar. Mia labirente bir ödöl saklıyor, Yonca da onu koklayarak buluyordu. Tavşan zıplarken mavi kurdeleli tasması şingırdıyordu. Mia'nın çilli yüzü sevinçle aydınlanıyordu. "Seni bulduğum için çok mutluyum," dedi.

Gün batarken Mia Yonca'nın alanının yanına oturdu. Yonca kucığına zıplayıp sıkıca sokuldu. "Artık güvendesin ve mutlusun," diye fısıldadı Mia. Tavşanın uzun kulakları seğirdi ve gözlerini kapattı. Mia gülümsedi. Kurtarılan bir hayvana bakmanın çok büyük mutluluk getirdiğini biliyordu. Ve birlikte oynamak her günü daha da aydınlatıyordu.